

I disse Beretninger kan der da, foruden hvad der nu indføres i Revisionsprotokollerne (jfr. Instruksernes § 9, 2. Stk.), tillige optages de Indberetninger om Revisionernes Fremme, som nu afgives i Overensstemmelse med Kasseforordningens § 38, og som under Hensyn til § 13 og § 15 fremtidig tillige bør indeholde Oplysning om, hvilken Behandling de paagældende Regnskaber har været underkastet, navnlig om Revisionen har været fuldstændig eller er foregaaet ved Prøver, ligesom der i samme kan optages saadanne Bemærkninger, som Regnskabet maatte give Hovedrevisor Anledning til, selv om det ikke har været nødvendigt i den Anledning at indhente nogen ministeriel Afgørelse. Man har anset det for rigtigst positivt at fastslaa, at Styrelsen forud skal være gjort bekendt med disse Bemærkninger og have haft Lejlighed til at udtale sig.

Det er i Udlandet det almindelige, at saadanne Beretninger afgives aarligt, men under Hensyn til, at det kan være af Interesse for Statsrevisorernes Arbejde at faa de paagældende Oplysninger paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt, har man ment, at det kunde paalægges Hovedrevisorerne at afgive disse for kortere Tidsrum, f. Eks. kvartaarsvis, uden at man dog i Loven har villet fastsætte noget bestemt derom.

Til § 22.

De heri indeholdte Bestemmelser er delvis en Anvendelse af § 5 i Lov Nr. 180 af 31. Marts 1917 om Revisionen af Statsregnskabet, hvorved der tillægges Statsrevisorerne Beføjelse til at afeske alle Stats-tjenestemænd mundtlige og skriftlige Oplysninger, men man har fundet det naturligt at paalægge Hovedrevisorerne en noget videregaaende Pligt til at bistaa Statsrevisorerne i de Undersøgelser, de maatte ønske foretaget.

Til § 23.

Paragraffen gør det til Pligt for Finansministeren at udstede en Instruks for hver Hovedrevisor.

Til § 24.

Det foreslaas udtalt i Loven, at den Myndighed, der har Revisionen af de underordnede Myndigheders Regnskaber, ogsaa har Pligt til Afholdelse af Kasseeftersyn, medmindre særlig Ordning træffes.

Endvidere er det klart, at den indenfor en Styrelse oprettede Revision, ikke giver Sikkerhed for, at selve Styrelsens Aktivbeholdninger forefindes, hvorfor det bestemmes, at Hovedrevisor altid har Pligt til at efterse disse.

Forelagte Lovforslag m. m.

Til §§ 25 og 26.

Uagtet man som foran anført ikke har ment at burde foreslaa Oprettelsen af et centralt Revisionsinstitut i Lighed med de i en Række fremmede Stater forekommende, men har ment at kunne lade Hovedrevisorerne arbejde uafhængig af hinanden hver indenfor sit Omraade, har man dog ment, at Hensynet til det ønskelige i, at Revisionsarbejdet ledes efter ensartede Principper nødvendiggør et vist Samarbejde mellem de forskellige Revisionsmyndigheder, og har i dette Øjemed foreslaaet, at Statsrevisorerne og Hovedrevisorerne i Forening danner et Statsregnskabsraad, og under Hensyn til Finansministeriets særlige Interesser i disse Spørgsmaal har man foreslaaet at lade dette Raad tiltræde af Chefen for Statens Hovedbogholderi.

Til Behandling i dette Raad skulde dels komme visse generelle Instrukser, hvorhos der i Raadet kan behandles saadanne Spørgsmaal, der tilsigter at opnaa en ensartet Fremgangsmaade ved Revisionen, eller som skønnes at være af fælles Interesse for Medlemmerne ved Udøvelsen af deres Hverv.

Til Kapitel IV.

Man har i dette Kapitel søgt at samle de Bestemmelser i den almindelige Kasseforordning af 8. Juli 1840, som menes at burde opretholdes, og som, enten paa Grund af deres principielle Natur, eller fordi der ved disse stilles Retskrav til Tjenestemænd eller andre, bør have udtrykkelig Lovhjemmel, hvorimod man har udskudt ikke blot de Bestemmelser i Kasseforordningen, som menes at burde bortfalde, men ogsaa alle saadanne Bestemmelser, som er af den Beskaffenhed, at de naturligere gives gennem administrative Instrukser. Iøvrigt skal man med Hensyn til de enkelte Bestemmelser bemærke følgende:

Til § 27.

Reglen svarer i Hovedsagen til Kasseforordningens § 57, men man har dog ment udtrykkelig at burde medtage Medhjælperé, medens man paa den anden Side har aabnet Adgang til at undtage saadanne Regnskabsførere, hvis Kasseforretninger er af saa ringe Betydning, at Iagttagelsen af Bestemmelserne om Kassebetjente vil blive for omstændelig.

Til § 28.

Medens det er den nugældende Regel, at der af alle de Regnskabsførere, der omfattes af Kasseforordningen, skal stilles